

Multilaterale overeenkomst inzake bewijzen van luchtwaardigheid van ingevoerde luchtvaartuigen, op 22 april 1960 te Parijs tot stand gekomen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 4 juni 1962.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 4 juli 1962.

's-Gravenhage, 21 mei 1962.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens over te leggen de tekst en de vertaling in het Nederlands van de op 22 april 1960 te Parijs tot stand gekomen Multilaterale overeenkomst inzake bewijzen van luchtwaardigheid van ingevoerde luchtvaartuigen, met bijlage (*Trb.* 1961, 117) ¹⁾.

Een toelichtende nota bij de overeenkomst gelieve U Hoogedelgestreng hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst alleen voor Nederland en de Nederlandse Antillen gelden.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 4 juni 1962 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigd Minister van de Nederlandse Antillen is van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS

Toelichtende nota

Onder auspiciën van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (I.C.A.O.) is op 22 april 1960 te Parijs een overeenkomst tot stand gekomen, welke beoogt de erkenning van bewijzen van luchtwaardigheid van ingevoerde luchtvaartuigen multilateraal te regelen.

Het is in het algemeen verboden de luchtvaart met een in een bepaalde Staat ingeschreven luchtvaartuig uit te oefenen, indien dit luchtvaartuig niet is voorzien van een op grond van de in die Staat geldende bepalingen uitgereikt bewijs van luchtwaardigheid. Aan het uitreiken van een dergelijk bewijs gaat een langdurig onderzoek vooraf, hetgeen een belemmering vormt voor de in- en uitvoer van luchtvaartuigen. Ten einde deze belemmering weg te nemen is de onderhavige overeenkomst opgesteld, waarbij in artikel 2 aan de Staat van invoer de verplichting wordt opgelegd een door de Staat van uitvoer afgegeven bewijs van luchtwaardigheid gelijk te stellen met een door eerstgenoemde Staat uitgereikt bewijs, dan wel zonder meer een nieuw bewijs uit te reiken. Slechts in bepaalde, in de overeenkomst omschreven gevallen, kan hiervan worden afgeweken.

De overeenkomst is alleen van toepassing op civiele luchtvaartuigen, die gebouwd zijn binnen het gebied van een overeenkomstsluitende Staat en van daaruit worden uitgevoerd. Voorts is een regeling getroffen omtrent de samenwerking der overeenkomstsluitende Staten inzake de instandhouding van de luchtwaardigheid van de betrokken luchtvaartuigen. De Staten

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

dienen elkaar op de hoogte te houden van de geldende bepalingen op het gebied der luchtwaardigheid en kennis te geven van verplichte wijzigingen en inspecties betreffende een bepaald type luchtvaartuig.

De werkingssfeer van de overeenkomst is voorlopig beperkt tot de Staten die lid zijn van de Europese Burgerluchtvaartvergadering (E.C.A.C.). Eerst twee jaar na de inwerkingtreding kunnen ingevolge artikel 12, lid 1, tweede gedeelte, ook andere leden van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie toetreden. De Regering van de Nederlandse Antillen acht het wenselijk, dat alsdan de gelding van de overeenkomst tot de Nederlandse Antillen wordt uitgebreid.

De overeenkomst regelt op multilaterale basis een materie, waarover reeds bilaterale overeenkomsten met de Verenigde

Staten (*Trb.* 1956, 12; zie ook *Trb.* 1956, 55) en het Verenigd Koninkrijk (*Trb.* 1958, 14; zie ook *Trb.* 1958, 123) bestaan.

Evenals genoemde bilaterale overeenkomsten is de overeenkomst van belang voor wat betreft de afzet van in Nederland gebouwde luchtvaartuigen in het buitenland.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

H. A. KORTHALS.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.